

Forslag til lov om ændring af lov om international fuldbyrdelse af forældremyndighedsafgørelser m.v. (internationale børnebortførelser), pasloven og ægteskabsloven. (Retshjælpsordning i børnebortførelsessager m.v.) (Lovforslag nr. L 198).

Forslag til lov om Den Internationale Havretsdomsstols kompetence og om fuldbyrdelse af Domstolens afgørelser i visse sager. (Lovforslag nr. L 199).

Forslag til lov om ændring af straffeloven og lov om anvendelsen af visse af De Europæiske Fællesskabers retsakter om økonomiske forbindelser til tredjelande. (Straf for overtrædelse af Den Europæiske Unions udenrigs- og sikkerhedspolitiske sanktioner mod tredjelande m.v.). (Lovforslag nr. L 200).

Forslag til lov om forbud mod erhvervsmæssig indførsel og produktion af samt handel med skind og skindprodukter fra hunde og katte. (Lovforslag nr. L 201).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen) har meddelt mig, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om tidsbegrænset ansættelse. (Lovforslag nr. L 202).

Forslag til lov om ændring af lov om retsforholdet mellem arbejdsgivere og funktionærer. (Gennemførelse af direktivet om tidsbegrænset ansættelse). (Lovforslag nr. L 203).

Forslag til lov om ændring af lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel. (Ændring af forsøgsbestemmelse med henblik på forsøg med digital administration). (Lovforslag nr. L 204).

Medlemmer af Folketinget Ritt Bjerregaard (S), Inger Bierbaum (S), Ole Vagn Christensen (S), Henrik Dam Kristensen (S), Erik Mortensen (S), Lone Møller (S), Niels Sindal (S), Nicolai Wammen (S), Jørn Jespersen (SF) og Kristen Touborg (SF) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om genindførelse af strukturordningen under EU's landdistriksprogram for små og mellemstore virksomheder. (Beslutningsforslag nr. B 124).

Medlemmer af Folketinget Elsebeth Gerner Nielsen (RV), Elisabeth Arnold (RV) og Marianne Jelved (RV) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om styrket indsats mod tvangsægteskaber, bedre vilkår for integration af udenlandske ægtefæller og forenklede regler for familiesammenføring. (Beslutningsforslag nr. B 125).

Forslag til folketingsbeslutning om indførelse af kærestevisum. (Beslutningsforslag nr. B 127).

Medlemmer af Folketinget Elsebeth Gerner Nielsen (RV), Elisabeth Arnold (RV), Marianne Jelved (RV), Anne Baastrup (SF) og Kamal Qureshi (SF) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om indsats til sikring og forbedring af udenlandske kvinders rettigheder. (Beslutningsforslag nr. B 126).

Den første sag på dagsordenen var:
1) Første behandling af lovforslag nr. L 162: Forslag til lov om ændring af lov om elforsyning, lov om tilskud til elproduktion, lov om varmforsyning og lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner. (Modregning ved kommuners afståelse m.v. af energivirksomheder, sikring af el- og varmepriser, forbrænding af kød- og benmel, søledningsanlæg til mindre øer m.v.). Af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen). (Fremsat 20/2 2003).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Kim Andersen (V):**

Venstre kan støtte det forslag, der her er lagt frem af økonomi- og erhvervsministeren.

Kl. 10.05

Det drejer sig om, at det skal være muligt at sikre elforsyningen til mindre øsamfund; det drejer sig om, at det skal kunne være muligt at bruge kød- og benmel som brændsel i kraftværkerne uden at følge reglerne for forbrænding af affald, og uden at der gives tilskud; det drejer sig om, at omkostninger i forbindelse med køb og salg af elvirksomheder og varmevirksomheder ikke skal kunne overføres til el- og varmebrugere, og det er ganske fornuftigt og ganske rimeligt.

Hertil kommer så det, som er lovforslagets store klump, spørgsmålet om en modregningsprocent ved salg af kommunale elforsyningsvirksomheder. Her er forslaget efter mange og lange forhandlinger efter vores mening landet på et balancepunkt på 40 pct., som skal modregnes i de statslige bloktilskud over for kommunerne. Hvis der er et provenu herudover, skal kommunerne kunne afdrage deres gæld, og hvis der herudover er et provenu, skal det kunne deponeres i 10 år og udbetales årligt med en tiendedel. Kommuner, der ikke vil følge disse regler, skal modregnes med 60 pct.

Den mindre udgift, som staten får over bloktilskuddet til kommunerne, forudsættes samtidig anvendt i statsligt regi til statslig gældsnedbringelse. Man kan sige, at der hermed er et bredt fordelingspolitisk element i forslaget til gavn for alle danske borgere. Stort set alle danskere er jo forbrugere af el og af varme, men vi er også alle sammen borgere i en kommune, og vi er alle sammen borgere i dette land, så derfor er der ret og rimelighed i det forslag, som økonomi- og erhvervsministeren her lægger frem.

Vi har været gennem et langt og, vil jeg også gerne sige, synes jeg sejt forhandlingsforløb. Jeg havde set frem til, at vi i dag kunne have præsenteret en pakkeaftale med en lang række andre elementer om midler til øget forskning og udvikling af en udbygning af nogle VE-muligheder, som kunne bidrage til vores opfyldelse af Kyotomålsætningen og en fortsat liberalisering af energimarkederne til gavn og glæde for konkurrencen og dermed forbrugere, men det er til dette øjeblik ikke lykkedes.

Vi er en del af et bredt energipolitisk forlig, og vi har ønsket at opnå disse resultater i bred enig-

hed. Men jeg vil gerne sige i dag heroppefra, at jeg synes ikke, der fra alle sider har været udvist tilstrækkelig fleksibilitet til, at denne brede enighed har kunnet opnås. Der vil naturligvis være nogle, der siger mig og det synspunkt imod, men det er nu engang Venstres statement.

Det forslag, der foreligger her, bakker vi fuldt og helt op. Vi går stadig efter en bred løsning, men kan denne brede løsning ikke opnås, må vi søge det, der ligger i forslaget, gennemført, og så er for vores vedkommende tiden også ved at nærme sig, hvor vi vil bede om, at tavlen viskes ren, og at vi for vores vedkommende igen kan stå frit i forhandlingerne.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil godt spørge hr. Kim Andersen om noget, for der er jo mange uløste problemer, som regeringen ikke har kunnet præsentere os for en forsvarlig løsning på.

Det ene er det forhold, at hvis man laver en lov med kun 40 pct.s beskatning af udbyttet ved salg, vil f.eks. Gentofte Kommune, hvis salget indbringer 10 mia. kr., altså kunne stikke de 6 mia. kr. i lommen til sig selv, og det er jo ikke rimeligt. Det er en forskelsbehandling af forbrugere, og et flertal i Folketinget var ellers enige om, at der ikke skulle være den forskelsbehandling.

Det andet problem er, at distributionsnettene bliver solgt og bliver et monopol over for forbrugere, hvilket kan føre til alvorlige prisstigninger for el- og varmekunderne. Er hr. Kim Andersen indstillet på, at det problem skal løses?

Kl. 10.10

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Jeg har ikke nogen anden direkte kommentar til hr. Kim Andersen end at minde om det meget rigtige, som jeg synes hr. Kim Andersen sagde om Venstres holdning til indgåede aftaler ved tidligere lejligheder. Jeg går ud fra, at det stadig er Venstres opfattelse: har man indgået en aftale, gælder den aftale, indtil aftaleparterne bliver enige om noget andet.

Hr. Kim Andersen fremhævede dengang aftaler, som var over 40 år gamle, og jeg går ud fra, at det, at noget kun er få uger eller måneder gammelt, ikke svækker det, og at nye aftaler ikke skal overholdes mindre end gamle aftaler. En aftale er en aftale.

Formanden:

Hr. Kim Andersen? (*Ophold*). Så går vi til den næste ordfører, som er hr. Svend Auken.

Svend Auken (S):

Forbrugerne har betalt alle værdier i danske el-selskaber, hvad enten vi taler om tiden før 1976, eller vi taler om tiden efter. Ingen af værdierne i de danske el-selskaber er skabt under markeds-mæssige vilkår, og uanset hvor mange juridiske spidsfindigheder, vi er vidne til i disse dage, kan denne enkle kendsgerning ikke ændres.

Det er forbrugerne, der har betalt alle værdierne i de danske el-selskaber. De har været bundet til bestemte leverandører, de har ingen valgmuligheder haft. Det får de nu efter den 1. januar, for nu har vi indført markeds-mæssige vilkår, og det har vi gjort med en bred energireformaf-tale, som altså først nu er ved at blive gennem-ført.

Men indtil det tidspunkt har der ikke været tale om fri konkurrence. Der har været tale om forbrugerskabte værdier, og derfor er det selv-følgelig ikke rimeligt, at tilfældige ejere skal score hele gevinsten af salg af de værdier, som for-brugerne har skabt, til andre formål. En kommune som eksempelvis Gentofte har udsigt til salg af NESA til en meget stor milliardgevinst, som i øvrigt ikke kun er skabt af kunderne i Gentofte Kommune, men for 80 pct.s vedkommende af kunder uden for Gentofte Kommune.

Mange, mange milliarder kroner skal overfø-res – et beløb større end det, hele den danske poli-tiske verden diskuterede i forbindelse med sid-ste valg. Meget mere, end der er givet til ældre, meget mere, end der er givet til sygehusene, skal overføres her. Derfor blev der under den tidlige regering – og det var ikke en del af energirefor-maftalen – gennemført en lov, der sikrede mod-regning ved forteneste af salg. Det var Venstre og De Konservative dengang imod, men efter regeringsskiftet sagde man heldigvis, at man ikke ville opheve den lov.

Desværre er loven blevet undermineret ved spidsfindige fortolkninger, der ikke har taget det sarteste hensyn til forarbejderne med loven her i Folketinget, eksempelvis det meget enkle syns-punkt, at indskudskapital er de penge, der er skudt ind, og ikke noget som helst andet. Det har skabt usikkerhed, og den usikkerhed er ikke blevet mindre i forbindelse med den kreative bogføring i Herning, hvor statens eget selskab desværre har oprådt som en meget aktiv krea-tør af disse kreative arrangementer.

Derfor er der selvfølgelig behov for at få løst de problemer, og fire partier har spillet ud med et forslag, der stadig er til behandling her i Fol-keetinget, og som går ud på, at der stadig gen-nemføres næsten 100 pct.s modregning i bloktil-skuddene. Regeringen har spillet ud med et for-slag om 40 pct.s modregning. Det anser vi – vi er moderate og pragmatiske – som et fremskridt, og vi har forhandlet konstruktivt for at nå et re-sultat baseret på dette forslag.

Vi har imidlertid et problem, og det er at sikre nettene. Regeringen har selv spillet ud med et forslag om at forhandle sig til rette om en ord-ning, der sikrer neutralt ejerskab til de overord-nede net. Men mange af de argumenter for dette rigtige synspunkt, regeringen har indtaget, og som vi deler, kan med lige så stor styrke anvendes om de lokale net, og derfor er det vores håb i fortsættelsen, at man kan finde en løsning, der betyder, at folk ikke skal betale for det samme to gange, og betyder, at de kommercielle ejere af disse lokale net ikke får en mulighed for at mal-ke deres kunder.

KI. 10.15

Enhver ejer af en fastnettelefon i Danmark ved, hvad der skete, da man gik fra offentligt monopol til privat monopol. Vi skal ikke have gentaget Tele Danmark-historien med el-selska-berne, det er vores bestræbelse.

Det er ikke kun elkunderne, det er også var-mekunderne, der ligger os på sinde, og det var min fornemmelse, at vi var tæt på at finde en løsning. Vi er stadig indstillet på at søge denne løsning fremmet, og vi er også indstillet på i for-længelse af energireformaftalen at tage en række af de punkter op, som ministeren har peget på. Også her tror jeg, at vi kan finde en løsning.

Hvad angår de mindre spørgsmål i forslaget: Forslaget om ledningen til Læsø finansieret af alle elforbrugerne synes vi er et fornuftigt og sympatisk forslag. Hvad angår kød- og ben-melsforslaget, vil vi gerne drøfte det nærmere i udvalget. Det vil ikke blive et afgørende punkt i forhandlingerne, men vi skal selvfølgelig også behandle landbruget ordentligt og fair i forbin-delse med forhandlingerne.

Vi tilsiger altså en positiv og konstruktiv for-handling for at nå et resultat med dette lovfor-slag.

Aase D. Madsen (DF):

Den del af dette lovforslag, som omhandler salg af energivirksomheder, har ikke haft en let fød-sel, da blot navnet NESA og i den forbindelse

Gentofte Kommune har fået regeringen til at droppe den varme kartoffel i over 1 år, på trods af Dansk Folkepartis utrolig mange spørgsmål på området.

I Dansk Folkeparti har vi hele tiden sagt, at man lige så godt kunne tage tyren ved hornene, droppe lex NESA og lave en ordentlig følgelovgivning. Jeg ved ikke, om dette lovforslag ligefrem er det totale farvel til lex NESA, men vi kommer i hvert fald et godt stykke hen ad vejen med det, fordi det tager hul på mange af de problemer, der ligger i den nuværende elforsyningslov.

Det er også vigtigt at få sagt, at forslaget ikke kan stå alene. Den følgelovgivning, der skal til, ligger i det aftaleudkast, som er blevet forhandlet gennem meget lang tid. Der skal gøres op med den fastlåste ejerkultur, ellers bremses hele den nødvendige strukturudvikling i energisektoren, og jeg vil i den anledning advare om, at for mange politiske benspænd i den proces betyder, at samfundsøkonomiske milliardbeløb bliver sat på spil, og det er der ingen der kan være tjent med.

Det er et meget kompliceret område, vi har med at gøre. Det vidner høringssvarene også om, og derfor skal der et meget omhyggeligt udvalgsarbejde til, hvor vi får klarlagt en lang række problemer, der er blevet rejst i høringssvarene.

Jeg vil gerne nævne, at Dansk Folkeparti finder, at det er utilfredsstillende, at vi endnu ikke kender udfaldet af Energitilsynets afgørelse om elsektorens kapitalforhold. F.eks. kan en meget stor bunden egenkapital have betydning for selskabets salgsværdi og dermed også for den i lovforslaget forudsatte modregningsprocent på 40, som Dansk Folkeparti hele tiden har været åben for at kunne reducere.

Dansk Folkeparti finder det acceptabelt, at kommunerne pålægges at tilbagebetale gæld eller deponere salgsprouvet. Derfor er det også Dansk Folkepartis klare forudsætning, at den mindre udgift, som staten får i forbindelse med bloktilskudsreduceringen til kommunerne, skal gå til at tilbagebetale statsgælden, så der er parallelitet her.

Dansk Folkeparti lægger meget stor vægt på, at forbrugerne sikres mod prisstigninger i forbindelse med køb og salg af el- og varmforsyningsvirksomhederne. Specielt har vi over for ministeren givet udtryk for, at nettarifferne ikke må påvirkes ved salg, og det mener jeg også vi har fået gode garantier for ikke vil ske.

Kl. 10.20

Så kommer jeg til forslagetets andre to dele, som jeg ganske kort skal referere til. Vi finder, at løsningen med, at de oplagrede 170 t kød- og benmel skal afbrændes, er en god idé. At de nu kan brændes på kraft-varmeværkerne er positivt, og vi ser ligeledes positivt på, at der ikke skal gives tilskud under nogen form til denne produktion. Også her ligger der forskellige forhold, der skal afklares. Bl.a. har jeg hørt – men jeg ved ikke, om det er rigtigt – at afbrændingen eventuelt kan give lugtgener.

Med hensyn til ledningen til Læsø eller de søledninger, der skal anlægges, er det klart, at hvis der ikke er nogen af de bevillingshavende selskaber, der vil lave søledninger, som giver forsyningssikkerhed for de små øer, må samfundet træde til. Men lige nu er det ikke helt klart for mig, hvordan de skal finansieres, og også det vil jeg komme tilbage til under udvalgsbehandlingen.

Som jeg startede med at sige, håber og regner jeg med, at der hurtigt kommer en afklaring af selve aftalekomplekset, der ligger bag dette lovforslag, netop fordi der er mange positive signaler, som skal afklares samtidig med lovforslaget for at få de nødvendige strukturændringer i energisektoren igangsat. Men medmindre der dukker noget uforudset op undervejs i forhandlingerne, vil Dansk Folkeparti oplyse her, at vi stemmer for forslaget ved tredjebehandlingen.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Dansk Folkeparti vil altså stemme for dette lovforslag, men så vil jeg godt spørge fru Aase D. Madsen: Hvordan vil Dansk Folkeparti indfri det løfte, partiet gav forbrugerne i forbindelse med behandlingen af beslutningsforslaget? Dengang gav Dansk Folkeparti forbrugerne det løfte, at der ikke måtte ske en forskelsbehandling af de forbrugere, der bor i Gentofte, og alle de andre forbrugere, der har været med til at skabe værdierne, men som altså bliver snydt for deres andel, hvis Dansk Folkeparti stemmer for regeringens forslag.

Fru Aase D. Madsen er oven i købet indstillet på at nedsætte beskatningsprocenten fra 40 og til et lavere tal. Det vil sige, at den del, vi dog får i fællesskab i samfundet, nemlig den del, der går til at nedbringe statens gæld, vil fru Aase D. Madsen have yderligere nedsat, så forskelsbehandlingen af forbrugerne derved bliver endnu større.

Jeg synes, at Dansk Folkeparti står nøgent og afklædt tilbage set i lyset af den debat, vi havde. Det, der var det vigtigste for Dansk Folkeparti, er lige nøjagtig det, Dansk Folkeparti overhovedet ikke har opnået.

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Jeg må desværre sige, at hr. Keld Albrechtsen taler mod bedre vidende.

Hr. Keld Albrechtsen har været med sammen med os andre gennem hele processen. Hr. Keld Albrechtsen ved, at der ligger over 60 notater, og hr. Keld Albrechtsen kan gå tilbage og se notat 42. Hr. Keld Albrechtsen ved selv, hvordan jeg har kæmpet på alle mulige måder for at se, om vi kunne få udbredt dette til alle forbrugere, sådan set også dem, der ligger uden for forsyningsområdet. Jeg skal lige citere fra det sidste bilag, der ligger her:

»Det er ikke muligt at sikre en fuldstændig ligestilling mellem forbrugerkræds og ejerkreds i de kommunalt ejede selskaber. Den eneste måde, hvorpå en sådan omfordeling vil kunne ske, er via statskassen ved en særbeskatning af værdierne i elforsyningselskaberne, hvorefter særskatten tilbageføres til forbrugerne. En sådan særskat kan rejse problemer i relation til grundlovens § 73 ...«.

Det er den paragraf, som vedrører den private ejendomsret, og jeg ved godt, det er svært for et socialistisk-kommunistisk parti at forstå, at der er noget, der hedder den private ejendomsret.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg må forstå fru Aase D. Madsens oplæsning af det fortlørlige bilag sådan, at nu har ministeren offentliggjort bilagsmaterialet, og det vil jeg gerne sige ministeren tak for.

Kl. 10.25

Så vil jeg godt spørge fru Aase D. Madsen, hvordan det kan være, hun ser bort fra den fuldstændig enkle løsning på problemet med forskelsbehandling af forbrugerne, som overhovedet ikke ville rejse problemer med grundloven, nemlig at opkræve 95 pct. af gevinsten til staten, bruge den til at nedbringe statens gæld og dermed sikre, at alle forbrugere også fik deres andel af gevinsten. Det er jo den enkle løsning, og den strider ikke mod grundloven. Vi skal bare op på en procent på 95, så er det problem løst, og så

bliver der ingen forskelsbehandling af forbrugerne.

Fru Aase D. Madsen har overhovedet ikke ret i, at problemet ikke kan løses, og at der er et grundlovsproblem. Hun vil bare ikke bruge den løsning, der ligger lige for, åbenbart fordi det med forskelsbehandling af forbrugerne alligevel ikke bekymrer Dansk Folkeparti helt så meget, som man kunne tro af de krokodilletårer, man udgød, da vi sidst drøftede spørgsmålet i Folketingssalen.

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Til hr. Keld Albrechtsen: Der er jo bare den lille hage ved at opkræve 95 pct. af salgssummen, at så er der ikke ét eneste selskab i Danmark, der bliver solgt, og ergo ville der heller ikke være noget provenu. Så tror jeg ikke, jeg har mere at tilføje.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jamen så er vi jo inde ved sagens kerne. Det, Dansk Folkeparti ønsker, er en privatisering af elsektoren, ligesom man ønsker, at togdriften og bornholmstrafikken og alt muligt andet skal køres i sæk. Det er et politisk valg, men det træffer man bare på bekostning af de forbrugere, der har været med til at opbygge formuen, og som nu mister deres formue. Sådan er det.

Men så synes jeg bare, man ikke skulle have stået og givet løfter, man nu ikke kan indfri, til forbrugerne. Det er det, jeg kritiserer. At man har et politisk projekt, som går ud på, at alt, hvad der er offentligt, skal bortsælges med prisstigninger og alt muligt, som man ikke kan overskue på nuværende tidspunkt og ikke har nogen som helst sikkerhed for, er jo en ærlig sag, for det er et politisk standpunkt. Men det, jeg ikke synes er en ærlig sag, er, at man samtidig forsøger at give forbrugerne nogle løfter, som man overhovedet ikke kan indfri.

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Nu kan jeg altså ikke lade være med at komme med en sidste bemærkning, selv om jeg havde lovet mig selv at lade være, fordi jeg syntes, at nu var vi kørt ud.

Hr. Keld Albrechtsens nærer bekymring for forbrugerne. Hvor ligger den, når hr. Keld Albrechtsen har været med til at lave grønne afgifter og kæmpestore elprisstigninger på grund af

al den vedvarende energi, hr. Keld Albrechtsen har været med til? Vi har overhovedet ikke noget styr på, hvor meget den har kostet – jo, den har kostet ca. 7 mia. kr. om året allerede på nuværende tidspunkt, og dertil kommer alle Kyoto-omkostningerne. Så lad være med at komme herop og græde tørre tårer over, at hr. Keld Albrechtsen har en så stor bekymring for forbrugerne. Den kan ligge på et meget lille sted.

Helle Sjelle (KF):

To elementer er vitale i forbindelse med energidebatten: forsyningssikkerheden og prisen.

En sikker og konstant energiforsyning vil altid være en grundpille i et civiliseret samfund. Rådighed over en tilstrækkelig energimængde er en forudsætning for stort set enhver aktivitet i samfundet, og samtidig er prisen på energi en altafgørende konkurrenceparameter for både erhvervslivet og breddeøkonomien i de danske husstande.

Den politiske opgave i forbindelse med energisektoren er i grunden enkel at definere, sådan som vi ser det i Det Konservative Folkeparti. Folketinget skal skabe nogle gode rammer for en fortsat udvikling af energisektoren i Danmark, hvor forsyningssikkerhed og pristabilitet eller endda prissænkninger bliver sikret.

Med dette lovforslag får vi først og fremmest fastsat de regler, som skal gælde, når kommuner frasælger elvirksomheder. Det er vigtigt, at kommunerne så tidligt som muligt ved, hvad de har at holde sig til i forbindelse med de store udfordringer, de står over for på energiområdet i disse år, og det vigtigt, at de potentielle købere kan lægge forretningsplaner ud fra kendte og nøje definerede bestemmelser. Vi skylder ganske enkelt aktørerne på fremtidens energimarked at få vedtaget sådanne regler hurtigst muligt.

Dernæst er det os meget magtpåliggende, at forbrugerne ikke bliver taberne på det nye energimarked gennem øgede priser på grund af køb eller salg. Dette krav tilgodeses også i lovforslaget, og det er et altafgørende element, som vi helhjertet går ind for i Det Konservative Folkeparti.

Ydermere skaber det fremsatte lovforslag bedre muligheder for anvendelse af kød- og benmel som brændsel. Det er slet ikke unaturligt, at produkter fra landbruget, som ikke må eller ikke kan indgå i fremstilling af fødevarer til dyr eller mennesker, til gengæld kan gøre gavn i energiproduktionen. Også denne del af forslaget kan vi give vores fulde støtte.

Kl. 10.30

Endelig støtter vi ganske klart de bestemmelser, som vil give bedre muligheder for at sikre energiforsyningen til de mindre øer.

Som det vil være tydeligt efter de her bemærkninger, støtter vi det fremsatte lovforslag.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg håber, at fru Helle Sjelle er mere indstillet på at indgå i en offentlig debat om det her spørgsmål end Venstres ordfører. Jeg stillede to spørgsmål til Venstres ordfører, men han afstod fra at tage ordet. Han ville ikke svare, formentlig fordi han er ude af stand til at besvare spørgsmålene. Men jeg vil så godt forsøge at få fru Helle Sjelle til at besvare i hvert fald et af dem.

Når man nu vil sælge distributionsnettene, således at et selskab får monopol på at levere strøm eller varme til en kreds af forbrugere, skaber man altså en monopolvirksomhed. Hvordan i alverden vil man så sikre sig imod prisstigninger, for det er jo en velkendt sag, at monopolvirksomheder har det med at sætte priserne op? Hr. Svend Auken nævnte Tele Danmark-eksemplet. Det er jo velkendt, at monopol fører til prisstigninger.

Hvordan i alverden har Det Konservative Folkeparti tænkt sig at løse det problem? For mig at se med det materiale, vi har kendskab til på nuværende tidspunkt, er problemet fuldstændig uløst.

(Kort bemærkning).

Helle Sjelle (KF):

For os er det jo netop vigtigt, at monopolselskaberne ikke kommer til at dominere markederne. Men man må også bare sige, at det er muligt for staten at gå ind og sætte nogle rammer for salg af eventuelle net. Det vil staten have mulighed for. Derfor vil det også være muligt at gå ind og sikre forbrugerne.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Vil fru Helle Sjelle så være med til at udskille nettene i almene ikkeprofitselskaber, som kommer til at hvile i sig selv? Fru Helle Sjelle må vel erkende, at hvis det samme selskab kan eje både kraftværket og distributionsnettet, så kan man, selv om staten siger, at man ikke må sætte prisen op i distributionsnettet, bare sætte prisen op på det strøm, der laves i kraftværket.

Det kan jo manipuleres fuldstændig uendeligt, så der er jo ingen sikkerhed for noget som helst. Hvis et selskab både kan eje kraftværket og distributionsnettet, vil det give en monopolstilling, og monopolstilling giver prisstigninger. Det har vi ikke fået noget svar på. Men svaret kunne selvfølgelig være, at man udskiller distributionsnettene i almennyttige selskaber. Er det det, man vil?

(Kort bemærkning).

Helle Sjelle (KF):

Jeg vil ikke på nuværende tidspunkt lægge mig fast på, hvilken en model der er den helt rigtige, hvad angår selve nettene. Men det, der må være det vigtige, er, at vi sikrer forbrugerne i denne sammenhæng; at vi skaber nogle gode muligheder for forbrugerne og samtidig sørger for, at det ikke bliver fuldstændig umuligt at have net i Danmark.

Det skal være de to ting, der skal til, altså både sikre forbrugerne og selvfølgelig også sikre, at det i det hele taget er muligt at have nogle net på danske hænder. Det må være det, der er det primære mål. Hvordan og hvorledes vi så får skabt de bedste rammer for det, må vi se hen ad vejen.

Formanden:

Hr. Keld Albrechtsen for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes jo ikke, at svaret er krystalklart. Men jeg vil gerne anerkende, at den konservative ordfører har en langt mere seriøs tilgang til tingene end Venstres ordfører, der bare melder sig ud af debatten.

Så vil jeg spørge: Kunne man forestille sig en løsning, hvor man sagde, at hvis et selskab ikke vil udskille netdelen i en almennyttig selvberende virksomhed, hvor der ikke kan spekuleres i prisstigninger, skal de betale de 95 pct. i afgift? Så har man jo styr på tingene, og det er, så vidt jeg kan se, den eneste måde, hvorved man kan få styr på tingene. Hvis det er sådan noget, der ligger i den konservative ordførers udmelding, er det naturligvis værd at overveje.

Kl. 10.35

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Jeg vil gerne kvittere for et afbalanceret indlæg fra fru Helle Sjelles side og også for det sidste svar, hun gav til hr. Keld Albrechtsen, om at finde, om jeg så må sige, en balanceret løsning. Det, vi nemlig er interesserede i, er at finde en løsning, hvor forbrugerne bliver beskyttet mod, for nu at bruge ministerens udtryk, at blive malket af monopolejerne, samtidig med at vi tilskynder til den størst mulige effektivitet i nettene.

Der tror jeg, at det vigtigste er at komme frem til en konstruktion, hvorefter man ikke kan tage penge ud af netselskaberne. Der må gerne være alle tilskyndelser til effektivitet, men den effektivisering skal sikre en høj vedligeholdelsesstandard, skal sikre lave priser og skal sikre fornuftige investeringer i et forbedret net.

Jeg skal ikke påstå, at jeg har de vises sten og sådan noget, men jeg synes, at fru Helle Sjelle tegnede banen meget fornuftigt op.

(Kort bemærkning).

Helle Sjelle (KF):

Jeg skal blot endnu en gang gentage både til hr. Keld Albrechtsen og til hr. Svend Auken, at vi ikke fra Det Konservative Folkeparti på nuværende tidspunkt vil lægge os fast på den eksakte model i denne sag.

Det, det må handle om, er selvfølgelig først og fremmest at beskytte forbrugerne, men samtidig sørge for, at vi selvfølgelig får nogle ordentlige net her i Danmark. Det må være det, der ligesom er sagens kerne.

Formanden:

Næste ordfører er fru Anne Grete Holmsgaard.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Det væsentligste punkt i det lovforslag, vi har til behandling her, er spørgsmålet om værdierne. Hvad er det for nogle værdier, kommunerne kan trække ud af selskaberne, og hvad er det for nogle konsekvenser, det har eller kan have dels i form af skævvridning mellem forskellige kommuner, der af forskellige historiske årsager ejer eller ikke ejer elselskaber, dels for el- og varme-kunderne?

Sagen om, hvordan vi har kunnet arbejde os frem til en form for løsning på det her meget komplicerede problem, har kørt i 1 år nu startende med Eltilsynets for os meget overraskende opgørelse af henholdsvis de bundne værdier og den fri egenkapital i selskabet.

Det kan selvfølgelig lyde mærkeligt for nogle, at vi fra SF vil være med til at ophæve lex NESAs eller § 37 i elforsyningsloven. Det lyder jo nærmest bagvendt. Men når vi er villige til at bytte den ud med en anden model, skyldes det, at den opgørelsesmetode, Eltilsynet har lavet, har ført til, at lex NESAs er blevet undermineret og i virkeligheden har mistet sin værdi. Derfor har det været nødvendigt at se på en anden mulighed, hvor man går ind og ikke skelner mellem de bundne og den fri egenkapital i værdiopgørelsen, og hvor man modregner i bloktilskuddet.

Vi havde helst set, at den modregningsprocent havde været højere end de 40 pct. Som alle, der har deltaget i denne debat, ved, startede vi i oppositionen med en væsentlig højere procentsats. Dansk Folkeparti startede med 0, og der ville de også helst slutte. Vi har efter mange drøftelser ikke kunnet hive hinanden længere end til, at det bliver 40 pct. henholdsvis 60 pct., som det fremgår af lovforslaget, i modregning. Det kan vi acceptere. Det er det ene spørgsmål.

Det andet spørgsmål handler om de penge, der modregnes. Dem har vi betragtet som en mindredrift for staten, men det er jo sådan set også penge i sparegrisen. Som lovforslaget ligger her, skal de gå til nedbringelse af statsgælden. Man kan sige, at det er mindre slemt, end hvis de skulle gå direkte til at finansiere regeringens skattepolitik.

Der er jo ingen tvivl om, at vi allerhelst havde set de her penge gå til videreudvikling af vedvarende energi, energieffektivisering og energibesparelser. Vi synes, det er fantastisk vigtigt, og vi synes, at det område er blevet helt unødigt hårdt klemt. Jeg vil også sige, at det er uden perspektiv at klemme det så hårdt, som det rent faktisk er sket. Nu ligger pengene og forhandlinger om det ikke direkte i det her lovforslag, men i de bagvedliggende drøftelser, vi har.

Kl. 10.40

Det tredje punkt, der er vigtigt her, er spørgsmålet om nettene. Nettene er jo hovedtransmissionssystemet og de lokale net. Med hensyn til hovedtransmissionssystemet har jeg i hvert tilfælde den fuldstændig klare opfattelse, at der er vi, et flertal, enige om, at det bør udskilles sådan, at det beskyttes. Det synes jeg er dejligt at vi er enige om, og vi finder det meget vigtigt.

Med hensyn til de lokale net: Hvis vi skulle have valgt selv, ville vi have sagt, at de lokale net ligesom hovedlandevejene var blevet placeret i non profit-selskaber, for vi mener, at det er det bedste værn imod, at værdierne kan malkes

fra dem, og at det er det bedste værn for forbrugerne mod stigende priser.

Det har vi ikke kunnet blive enige om. Regeringen mener, at vi kan opnå det samme ved at stramme på det, der hedder indtægtsrammereguleringen. Jeg håber selvfølgelig, at regeringen har ret i, at det kan lade sig gøre, men jeg tror, at vi alle sammen må erkende, at det her er meget kompliceret, og at vi derfor har brug for at bruge mere tid til at gå i dybden med det. Jeg håber selvfølgelig, at regeringen har ret, men jeg må helt ærligt sige, som jeg også har sagt tidligere, at jeg er i tvivl om, hvorvidt det er tilstrækkeligt, men jeg går selvfølgelig seriøst ind i at vurdere, om det er tilfældet.

Jeg vil så til sidst sige en lille smule om de to andre ting, nemlig det, at man kan gå ind og få lagt søledninger, selv om selskaberne ikke er interesseret i det, som jeg synes er fint, og især et par ord om kød- og benmel.

Vi er positive over for det, der står i lovforslaget, men vi synes, det helt afgørende er at få sikret, at denne ressource, som jo er organisk affald, bliver brugt i biogasanlæggene. Vi mener, det er en nødløsning at brænde det af, og vi vil derfor arbejde for, at der i stedet for bliver fundet en løsning, hvor det bliver kanaliseret over i bioforgasningen, som vi finder er en langt bedre og mere sammenhængende energiproduktion, som samtidig har nogle meget positive virkninger på landet og på udnyttelsen af gødningen.

Formanden:

Hr. Martin Lidegaard som ordfører.

Martin Lidegaard (RV):

Som flere ordførere har været inde på, er dette lovforslag en del af et stort kompleks, som nogle af os har brugt ikke så få timer på i løbet af de sidste par måneder. Det har været svære forhandlinger, det har også været meget teknisk og juridisk besværlige forhandlinger, og jeg vil gerne starte med at sige, at jeg synes, at vi trods alt er kommet langt.

Det er vi meget glade for i Det Radikale Venstre, for det helt overordnede mål for os har fra starten været, og det er det stadig, at få en bred aftale på det her område. Vi kan ikke være andet bekendt over for energisektoren. Vi kan ikke være andet bekendt over for de fremtidige investorer, over for forbrugerne, over for os selv, der har stået fadder til hele elliberaliseringen. Hvis vi ikke får skabt brede politiske rammer for dens fremtid i de næste 10 år, skyder vi os selv i fo-

den, og alt det, vi kunne få ud af liberaliseringen, får vi ikke ud af den.

Der har været nogle kerneområder i den pakke, som det her lovforslag indgår i, som har været forhandlet hårdt, hvor der har været uenighed, men hvor vi synes, at vi er landet fornufdigt. Vi synes, at de 40 pct. er et acceptabelt kompromis set i den større sammenhæng. Vi synes, at det er rart, at pengene ikke bare skal gå ind i den almindelige finanslov, som udgangspunktet var, men at vi enige om, at de skal bruges til afskrivning af statsgæld.

Det er klart, at vi havde hellere set, og det har vi sagt hele vejen igennem, at pengene var blevet brugt på vedvarende energi, for vi jo har nogle forpligtelser i Kyoto, som vi skal opfylde, og hvorfor ikke spare forbrugerne for den ekstra udgift?

Men vi har også bemærket, og vi vil også gerne her kvittere for, at man til gengæld er villig til at finde andre midler til vedvarende energi. Dem havde vi også gerne set var større, og det ville også have gjort tingene lettere, hvis de var det, men de er der dog.

Endelig har vi så hele den knast, der er tilbage, som jeg mener er den eneste seriøse knast, og det er diskussionen om distributionsnettene. Vi er jo helt enige om, at de store transmissionsnet vil vi gerne udskille. Det skyldes ikke nødvendigvis, at offentligt ejerskab pr. definition er bedre end privat, for det hele indtægtsrammereguleres jo under alle omstændigheder. Men det skyldes, at det helt grundlæggende princip i hele elliberaliseringen har været, at de tre niveauer, nemlig salg, produktion og distribution skulle skilles ad. Det er det, der er hele grundfilosofien i liberaliseringen.

Kl. 10.45

Derfor er det også Det Radikale Venstre magtpåliggende, at vi sikrer distributionsnettene på tilsvarende vis. Vi har lagt nogle modeller frem, og jeg skal ærligt her vedstå, at det er modeller, som vi har tænkt ud fra fattig evne, og vi er sent i går aftes blevet gjort opmærksom på, at der måske er nogle problemer i de modeller. Dem er vi parate til at kigge på. Det er muligt, at regeringen har ret i, at de er uheldige, men så må vi finde andre metoder, og det vil vi også kigge på.

Det er også muligt, som SF's ordfører indikerede, at man kan finde en måde at lukke de her huller på. Vi er bare ikke sikre endnu. Vi er ikke helt sikre på denne del af det, og vi synes, det er fair nok, at vi tager os tiden til dette sidste hul og får det lukket, så vi er sikre på, hvad vi gør.

Vi snakker jo om værdier til mange, mange milliarder kroner, og vi snakker om Danmarks energiforsyning i mange år. Når de her selskaber er solgt, så er de solgt. Så er det slut. Så er vores mulighed som politikere for at få tilrettelagt liberaliseringen på den rigtige måde forpasset. Derfor er det vigtigt, at vi nu ikke går i panik til sidst, men tager den uge, eller hvad der skal til, for at få belyst de her sidste områder.

Hermed har jeg indikeret, at Det Radikale Venstre er positivt indstillet over for lovforslaget. Vi er positivt indstillet over for den aftale, vi sidder med. Vi har en knast tilbage. Lad os kigge på den i fællesskab, så er jeg sikker på, at vi kan få en bred politisk aftale, som både liberaliseringen og Danmark fortjener.

Formanden:

Hr. Keld Albrechtsen som ordfører.

Keld Albrechtsen (EL):

Enhedslistens udgangspunkt i disse forhandlinger, der har været, er, at privatisering af elforsyningen er en dårlig idé. De lande, der har eksperimenteret med det, har ikke haft positive erfaringer med det. Jeg kan bare henvise til det energikaos, der opstod i Californien, da man solgte energiforsyningen dér. Så vi er modstandere af regeringens sigte med dette her. Alligevel er vi gået ind i forhandlingerne i et forsøg på at begrænse ulykkerne. Det er desværre endnu ikke lykkedes, vil jeg sige.

Det, vi risikerer, er jo, at vi får et energimarked, der kontrolleres af nogle få – to, tre, fire – store europæiske selskaber. Der vil næppe være nogen danske blandt dem. De vil så kunne opkøbe vores elsektor, så vi kommer i hænderne på nogle store udenlandske selskaber. Samtidig får vi utilstrækkelige midler til at kontrollere priser og forsyningsikkerhed.

Jeg vil ikke udelukke, at det i en situation, hvor der er overskud af strøm og en positiv økonomisk udvikling, kan give mulighed for en gevinst. Det er som på aktiemarkedet: Hvis man spekulerer dér, kan der være perioder, hvor man kan tjene penge på at spekulere i aktier, men det kan så sandelig også gå rivegalt. Hvis der kommer en periode, hvor de udenlandske selskaber ikke længere er interesserede i at sælge strøm til danskerne eller i hvert fald kun gøre det til meget, meget høje priser, så sidder vi altså tilbage med virkelige smerter som følge af det her eksperiment. Som hr. Lidegaard var inde på, er der

grund til at tænke sig ganske overordentlig om, før man slipper det her løb.

Jeg vil sige, at Venstres folketingsgruppe og Dansk Folkepartis repræsentanter ikke har gjort en løsning af denne her sag nem. Deres ærkeli-beralisme bevirker, at deres eneste formål med forhandlingerne er at få solgt arvesølv, få det foræret væk. Det er det eneste, de går efter i for-handlingerne. Sikring af forbrugerne, sikring af forsyningssikkerheden optager dem altså ikke. Det har vi også set i debatten i dag, selv om hr. Kim Andersen ikke har været stolt ved at forsvar-sit synspunkt og ikke vil besvare spørgsmåle-ne.

Vi har foreslået regeringen, at man fastholder en procent på 95 som den beskatning, der skal finde sted, hvis der sker et salg. Vi er udmærket godt klar over, at så vil der næppe ske ret mange bortsalg, men det er faktisk også vores hensigt.

Men vi har sagt, at vi selvfølgelig gerne vil gå ind og forhandle, hvis man kan få en højere procent end 40, og hvis man samtidig kan få en sik-ring af, at distributionsnettene ikke bliver mono-poliseret, således at man reelt kan gå ind og mal-ke systemet, hvilket jo bliver resultatet, hvis mi-nisterens nuværende lovforslag bliver vedtaget. Så vil forbrugerne kunne se frem til store pris-stigninger.

Kl. 10.50

Der er en kæmpe opgave at løse, hvis regerin-gen vil undgå at komme ud i nogle meget bety-delige fejltagelser. Vi håber selvfølgelig fra En-hedslistens side, at ministeren vil være indstillet på opgaven, for jeg ved godt, at ministeren er mere bekymret for den her situation end det andet regeringsparti. Men problemet er jo bare, at hvis ministeren skal have Dansk Folkeparti og Venstre med, så er ministerens handlefrihed jo overordentlig begrænset.

Vi vil da ikke fra Enhedslistens side opgive håbet, men jeg vil allerede nu sige, at vi forbe-holder os adgang til at stille ændringsforslag til det her lovforslag med de 95 pct., men også såle-des, at det i hvert fald skal være en forudsæt-ning for at undgå en beskatning med de 95 pct., at man udskiller distributionsnettene i adskilte, selvstændige og almene virksomheder, som ikke giver profit, og som skal hvile i sig selv.

For en sådan adskillelse er, så vidt jeg kan se, den eneste løsning, hvis man vil sikre sig imod monopoler, der går ind og malker systemet. Vi skal altså huske, at det jo også er varmemeforbru-gerne, det her handler om. Det er ikke kun elfor-brugerne, det er også varmemeforbrugerne, som

kan se frem til store prisstigninger, hvis ministe-rens forslag bliver vedtaget, som det ligger nu.

Formanden:

Fru Bodil Kornbek som ordfører.

Bodil Kornbek (KRF):

Det har jo været en lang proces, som nu ligger til grund for det lovforslag, vi behandler i dag.

I november sidste år førstebehandlede Folke-tinget et forslag om salg af elforsyningsvirksom-heder, der betød, at 95 pct. af nettoprovenuet skulle modregnes i kommunernes bloktilskud, og Kristeligt Folkeparti var medforslagsstiller til det forslag.

Baggrunden for forslaget var jo, at nogle kommuner stod over for milliardgevinster ved salg af elforsyningsvirksomheder. Det fandt vi, og det finder vi ikke er rimeligt, nemlig det, at nogle kommuner kan skovle milliardgevinster ind, når det er forbrugerne, der via betaling for ydelserne har bidraget til overskud i virksomhe-den.

Havde branchen været præget af frit valg og konkurrence, havde udgangspunktet været et andet. Men når forbrugerne på grund af mono-poldannelser ikke har haft frit valg til at vælge elleverandører, så er det også vigtigt at beskytte forbrugernes opsparing i virksomhederne.

I forhold til det forslag, vi selv var medfor-slagsstiller til, giver det forslag, vi behandler nu, kommunerne nogle større gevinster. Men i for-hold til de nuværende regler har det jo vist sig, at kommunerne kan beholde størstedelen af de-res indtægt ved salg af energiforsyningsvir-k-somhed. Så man må sige, at forslaget her er en forbedring.

Efter lovforslaget sker der en vis modregning i bloktilskuddet, når kommuner får indtægter fra salg af energiforsyningsvirksomhed, og dermed kommer en del af indtægterne ved salget samfundet til gode og ikke kun den kommune, der har ejet virksomheden, og det er positivt. Vi har været optaget af, hvordan man kan sikre for-brugerne mod prisstigninger efter overtagelse af energiforsyningsvirksomhed, og i den forbin-delse har vi med tilfredshed noteret os de be-stemmelser i lovforslaget om, at priserne ikke må stige som følge af en virksomhedsoverdra-gelse. Det er jo klart, at vi selvfølgelig gerne vil have belyst under udvalgsarbejdet, hvordan man også kan sikre dette, at der altså ikke kom-mer disse prisstigninger.

Et område, som jo er diskuteret meget, og som har været det, der ligesom har været hovedsagen, er jo omkring adskillelse af produktionen fra transmissionsnetten. Når det gælder transmissionsnettet, det vil sige hovedlandevejene, så er der også en enighed om, at der skal være den adskillelse, og vi finder det nødvendigt og også positivt, at vi har det fælles mål.

Når det drejer sig om distributionsnettet eller de lokale net, så må jeg blankt indrømme, at vi ikke er helt sikre på, om det er nok med en skærpelse af indtægtsrammen, som regeringen har lagt op til. Vi vil være åbne over for at få det belyst og diskuteret og dermed også finde en løsning, som vi finder er mulig. Så vi er meget interesseret i, at vi også får set på den del og får fundet en fælles løsning på spørgsmålet, da vi finder, det er vigtigt med en bred aftale, og det vil vi gerne være med til at arbejde for.

Kl. 10.55

De øvrige bestemmelser i lovforslaget, bestemmelsen om afbrænding af kød- og benmel, er vi tilfredse med, nemlig at der findes en løsning, så vi kan få afbrændt det på en måde, som kraftværkerne også kan leve med.

Det fremgår dog af bemærkningerne, at bortfaldet af elproduktionstilskud og særlig afregningspris vil have en negativ økonomisk virkning for landbruget. Vi vil gerne under udvalgsarbejdet have belyst, hvad denne del af lovforslaget kommer til at koste landbruget.

Den sidste del af lovforslaget, der giver ministeren hjemmel til at pålægge den systemansvarlige virksomhed at anlægge og drive søledningsanlæg, har vi ikke nogen problemer med. Formålet med forslaget er i de tilfælde, hvor ingen el-selskaber vil etablere søkabel til de små øer, at sikre, at opgaven selvfølgelig skal løses. Så det er vi meget positive over for.

Samlet set er vi positive over for dette lovforslag. Der er et par småting, vi gerne vil have undersøgt under udvalgsarbejdet, og vi mener, at vi sagtens kan finde en tilfredsstillende løsning på dem.

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Først tak for de positive tilkendegivelser, der er kommet til forslaget i dag. Det er jo, som det er udtrykt af flere af ordførerne, en sag, der har været længe undervejs; en sag, vi har forhandlet om; en sag, hvor der er blevet givet og taget. Det er der, fordi det er vigtigt for regeringen. Vi har bestræbt os på at få en bred aftale, idet det er

store omvæltninger, vi står over for i vores energisektor.

Vi ved jo alle sammen, at en bred aftale betyder, at det bliver noget mere holdbart, når vi ser det på sigt. Derfor har vi bestræbt os på at få en bred aftale.

Jeg beklager så også i dag, at det har knebet med at få en helt klar udmelding fra flere af partierne, som har fået præsenteret et aftaleudkast. Vi må jo erkende, at tingene hænger sammen. Den eneste, vi dog må rose, er hr. Keld Albrechtsen. Der har vi jo fået en klar tilbagemelding. Man har sat sig uden for døren. Det er så fair nok.

Jeg vil sige, at regeringen jo i forbindelse med behandlingen af det private lovforslag, L 34 fremsat den 10. oktober 2002, blev opfordret til at indlede drøftelser med alle Folketingets partier om rammerne for salg af kommunal forsyningsvirksomhed.

Det er jo på den baggrund, at vi har forhandlet intenst og længe. Regeringen har jo i lyset af behovet for en hurtig afklaring af rammerne for salg fremsat lovforslag om modregningsregler. Vi må notere os, at den gamle lex NESA jo intet incitament giver kommunerne til at få den rigtige pris.

Lovforslaget ophæver de nuværende modregningsregler, som efter min mening giver de her forkerte incitamenter. Lovforslaget skaber jo klare og også enkle regler, som gør det mere gennemsigtigt for kommunerne at varetage deres egeninteresser.

Vi må med den liberalisering, der sker over hele Vesteuropa, forvente, at der vil ske flere køb og salg af energiselskaber som led i vores strukturtilpasning.

Jeg vil også gerne her fra talerstolen i dag understrege, at det er vigtigt for regeringen at sikre, at handelen med monopolselskaber ikke kommer til at gå ud over el- og varmemeforbrugerne. Køb og salg af el- og varmemeforsyningsvirksomheder må således ikke i sig selv indebære, at priserne stiger for forbrugerne.

Så er der også andre elementer i lovforslaget som forbrænding af kød- og benmel. Dansk landbrug står med nogle problemer på det her område. Dem skal vi have håndteret. Så er der også en mulighed for, at man nu kan etablere og drive søledningsanlæg til mindre øer. Det er jo ikke nogen hemmelighed, at det er befolkningen på Læsø, der står over for en problemstilling i den anledning. Det er der andre øer, der også kan komme til. Derfor er det vigtigt at sikre, at

der også er en forsyningssikkerhed på vores små øer.

Det er rigtigt, som det er udtrykt fra flere af ordførerne i dag, at der var én knast tilbage til sidst. Jeg vil gerne sige, at den mest ubureaukratiske måde at håndtere den på jo er den, der ligger i udkastet til aftale. Fru Bodil Kornbek har jo markeret, at man selv er lidt i tvivl om, hvorvidt det nu er den rigtige vej at gå, men det er i hvert fald vigtigt, at vi får sikret, at der kan ske strukturaliseringer.

Kl. 11.00

Jeg vil gerne igen anmode om, at man tænker meget over, at det er et stort skridt, der sker med den aftale, der ligger, og at man tænker sig godt og grundigt om. Vi mener faktisk, at vi har været igennem lange, trange forhandlinger. Tiden er kommet, hvor der skal træffes en beslutning, der skal træffes en afgørelse for danske forbrugere, for danske erhvervsvirksomheder. Jeg ser frem til, at der nu bliver truffet en beslutning, så vi kan komme videre med denne sag:

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Jeg vil gerne kvittere for ministerens tale, tonen i den og sige, at vi er helt indstillet på at gå ind og gøre det her, for vi har jo faktisk et fælles mål, så må vi også kunne finde de fælles midler til at nå det fælles mål.

Når det er sagt, så tror jeg nu nok, at en tekstanalyse af det oprindelige forslag fra regeringen og det forslag, vi nu ser på, vil vise, at selv om vi har brugt meget tid, og vi har været grundige, så er der ikke meget forskel på det oprindelige udkast og det, vi tager stilling til nu.

Så derfor, når oppositionen melder så overordentlig positivt ud, som vi faktisk har gjort i dag, for alle hovedbestanddele, så er det altså udtryk for, at oppositionen har rykket meget, meget langt netop for at få den brede aftale.

Det, det er sket, og som jeg synes, Folketinget skal være opmærksom på, det, der for alvor er sket af ændringer, siden vi i sin tid lavede energireformen og også lavede NESA-loven før, er, at kommunerne ikke længere ønsker at drive kommerciel virksomhed i elselskaber. Og det må vi tage ad notam.

Til gengæld må vi så sikre, synes jeg, at de net, hvad enten det er de overordnede strukturer eller de lokale net, forbliver i et neutralt offentligt eller på anden måde ejerskab, der kan sikre forbrugerne under konkurrencen.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Ministeren har ret i, at jeg skrev til ministeren i går, for ministeren bad om at få en tilbagemelding inden i går kl. 14.00, og det gav jeg så. Og da skrev jeg til ministeren, at Enhedslisten ikke kan støtte den ordning, ministeren har foreslået, med 40 pct., vi må have en højere procent. Det er rigtigt nok opfattet af ministeren, at det er forudsætningen for Enhedslistens eventuelle deltaelse.

Vi har jo stået i den situation, at ministeren har kunnet vælge imellem at få Enhedslisten med på den ene side, hvor vi har fastholdt kravet om, at forbrugerne ikke må blive forskelsbehandlet, og det kræver en meget høj procent, eller Dansk Folkepartis linje, som gik ud på, at procenten skulle være så lav som muligt, og som altså medfører en meget stor forskelsbehandling af forbrugerne, nemlig sådan at de, der bor i Gentofte, får alle pengene, og de andre, der har været med til at skabe formuen, ingenting får.

Sådan er det. Det har været Dansk Folkepartis holdning. Man begyndte med at sige, at der ikke skulle være forskelsbehandling, og man sluttede med at acceptere et resultat med massiv forskelsbehandling.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Det Energitpolitiske Udvalg. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 193: Forslag til lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsat 13/3 2003).

Sammen med denne sag foretoges: